

HET VERHAAL VAN VIJF KRUISEN IN DE JUNGLE

Voorleesverhaal

“Diep in het regenwoud van Ecuador landen vijf mannen met één doel: het Evangelie brengen aan een stam, berucht om zijn geweld. Eén verkeerde stap en alles kan misgaan. En dan opeens... staan ze oog in oog met elkaar. Een avontuur vol geloof. Een verhaal dat de wereld schokte.”

Gebaseerd op de waargebeurde vluchten (in 1956) van MAF-piloot Nate Saint

MAF
Flying for Life

DROOM VOL GEVAREN

Het boek klappt dicht. Nate kijkt zijn zus Rachel verontwaardigd aan. "Nog één verhaal, alsjeblieft!" Rachel glimlacht en strijkt door zijn haar. Wat kunnen broertjes toch aanhoudend zijn. Ze had al veel te lang voorgelezen, over zendelingen in plekken waar niemand eerder was geweest. Waar ze over God vertelden en avonturen beleefden. Waar liefde angst overwon. Waar hun geloof op de proef werd gesteld en het gevaar steeds op de loer lag.... "Alsjeblieft?" Wat houdt ze van die kleine man die haar nu met grote ogen aankijkt. Ogen die zo vaak naar de lucht zijn gericht. Zolang Rachel zich kan herinneren, kijkt Nate al naar de lucht. Op zoek naar een vliegtuig. "Jij gaat later piloot worden", denkt ze vaak.

Rachel heeft zelf ook een droom. Eentje met gevaar. Eentje die al jaren in haar hart brandt, eentje die maar niet uit lijkt te komen... maar diep vanbinnen voelt ze dat haar kleine broertje een cruciale rol in die droom zou spelen.

VERBORGEN DORP

De propeller brult, het vliegtuig trilt, en Nate Saint duwt de gashendel naar voren. "Ready for take-off." Zijn knalgele Piper komt los van de grond, de lucht in, boven de jungle van Ecuador. Zeven jaar vliegt hij hier nu als MAF-piloot voor zendelingen, die ver weg in de dichte jungle leven.

Vandaag is extra bijzonder, want in Quito haalt hij Rachel op voor een bezoek. Zodra ze elkaar zien, rennen ze – alsof ze weer kinderen zijn – op elkaar af. Ze praten, lachen, halen herinneringen op en zitten al gauw weer in het vliegtuig. Daar wordt Rachel opeens stil. "Weet je," zegt ze, "iedereen verklaart me voor gek, maar ik kan het niet loslaten. Ik geloof nog steeds dat God me roept om een stam te bereiken die Hem nog niet kent."

Nate knikt. Hij kent haar droom die ze al sinds jaren koestert. En dan, zonder veel woorden, wijkt hij af van zijn koers en maakt een lange bocht. "Daar, zus," zegt hij en wijst naar beneden, naar een eindeloze zee van groen. "Daar ergens wonen jouw mensen."

Rachel kijkt omlaag tot haar ogen pijn doen van het turen. Haar hart bonst. Zou het...? Nate praat zacht maar serieus: "Hier ergens wonen de Waorani. Niemand weet precies waar ze wonen en niemand heeft ooit vriendschap met hen kunnen sluiten. De Waorani staan bekend om hun speren en hun angst voor buitenstaanders. Ooit kwamen er mannen voor rubber, met geweld en verraad. Sindsdien is "vreemdeling" voor de Waorani bijna hetzelfde woord als "vijand". Wraak is normaal geworden. Angst regeert.

"Niemand die ooit geprobeerd heeft hen te bereiken, is levend teruggekomen.", sluit Nate af. Rachel slikt: "Maar iemand moet het proberen."

GELE VOGEL

Dagen worden weken. Rachel is inmiddels ervan overtuigd dat God haar naar de Waorani roept. Nu moeten ze hen alleen nog vinden...

Keer op keer zoekt Nate vanuit de lucht: rook van een vuurtje, een dak tussen de bomen, een open plek voor een tuin. Urenlang turen hij en zijn copiloot Ed door het vliegtuigraam naar buiten. En dan, op een dag, roept Ed opeens: "Daar!"

Zes hutten. En nog meer. Een Waorani-dorp. Einde-lijk!

Die avond zit het huis van Nate en Marjorie vol. Ed en Marilou, Jim en Elisabeth, Pete en Olive, Roger en Barbara. Allemaal verbindt hen dezelfde vreemde, niet te verklaren liefde voelen voor een volk dat ze nog nooit hebben ontmoet.

Na veel bidden en wikken en wegen wordt een plan geboren: Operatie Waorani. Een geheime operatie. Niemand mag het weten. Zelfs Rachel niet. Nate wil haar beschermen, koste wat kost. Het is een gevaarlijke missie. De verhalen over de Waorani zijn geen loze geruchten, maar bewijzen de harde realiteit. Nate zelf heeft eens een aantal gewonde Quichua-indianen gevlogen. Zij waren slachtoffer geworden van de vlijmscherpe speren van de Waorani toen ze in het grensgebied aan het vissen waren. En toch, ondanks alle gevaren, wordt er deze avond besloten dat liefde angst overwint. Maar zou dat ook voor de Waorani gelden?

EMMER UIT DE HEMEL

Ze oefenen op de basis: een emmer aan een lang touw, die vanuit het vliegtuig omlaag kan zakken als Nate rondjes vliegt. Het idee is geniaal en simpel

tegelijk: dichtbij komen zonder te landen, cadeaus geven zonder te dreigen. De vijf vrienden leren ook woorden uit de Waorani-taal. Een taal die nog vreemd op hun tong ligt: "Bito weka pomopa... Poinani..." De eerste emmerdropping is een succes... ten minste vanaf boven.

Beneden, diep in de jungle, is dat een ander verhaal. Bedreigend klinkt het gebrom van de "grote gele vogel" boven de hoofden van de Waorani-krijgers. Eerst schuilen ze in hun hut. De speren in de aanslag. Maar als het vliegtuig weg is, blijft er iets achter: een emmer met kleurrijke touwtjes.

Nankiwi, de jongste krijger, wordt eropuit gestuurd. Met klamme handen sluipt hij naar de rivierbedding. Hij springt, steekt zijn speer midden in de emmer, en kijkt voorzichtig naar binnen. Geen gevaar te bekennen. Alleen een... een...

Week na week komen er meer droppings. Een ketel, een machete, kleine verrassingen. Op een dag zien Nate en Ed voor het eerst Waorani-mannen rennen. De emmer waait de rivier in, een Waorani springt erachteraan en zwaait met de machete naar het vliegtuig. Het eerste echte contact.

De toon verandert. Wat eerst schuilen was, wordt zwaaien. Wat eerst stilte was, wordt nieuwsgierigheid. En dan, op een dag, doen de Waorani iets terug. Ed hijst de emmer omhoog en beweert: "Die emmer maakt geluid! De Waorani moeten er iets in hebben gedaan." Nate slikt: "Wat als er een slang in zit?" Ed trekt de emmer voorzichtig naar boven... en barst in lachen uit. "Het is een papegaai!" Een cadeau terug. Een teken dat er misschien – heel voorzichtig – vertrouwen groeit.

GEVAARLIJKE LANDING

Toch weten Nate en zijn vrienden: om echt vriendschap te sluiten, moeten ze dichterbij. Het wordt tijd om in het Waorani-gebied te landen. Een gewaagd plan, want niemand kan hen garanderen hoe de Waorani hen gaan ontvangen. Ze vinden een strandje langs de rivier op zo'n zes uur lopen van het dorp vandaan. Het strandje geven ze de naam: Palm Beach. Dit stukje strand zou als landingsbaan moeten dienen. Met nog geen 200 meter, en zand in plaats van asfalt of gras, een uitdaging, maar wel te doen volgens Nate's ervaring. Toch blijft het spannend of de landing gaat slagen...

De avond voor de eerste landing voeren de vrienden een serieus gesprek. "Wat als ze ons niet goed gezind zijn?", Jim kijkt de kring rond. "We moeten een keuze

maken. Als ze onze intenties niet goed begrepen hebben en ons aanvallen... wat gaan wij dan doen?" Vijf paar ogen gaan van de een naar de ander. Het besef van de waarheid van Jims woorden daalt diep in de harten van de mannen. Ed heeft als eerste zijn stem terug: "We mogen hen niets doen. We willen Christus' Liefde laten zien, dan kunnen wij hun niet met geweld tegemoet treden." Daar is iedereen het mee eens. Roger vult aan: "We nemen onze geweren mee, maar we zullen ze niet op hen richten. In het uiterste noodgeval schieten we in de lucht, maar niet op hen." De vijf kijken elkaar aan en knikken. Deze avond beloven zij aan elkaar dat ze liever op Palm Beach sterven dan de mensen te doden die nog niet weten hoeveel God van hen houdt. Liefde is de norm. Liefde overwint angst.

NIETS IS WAT HET LIJKT

En dan is het zover. Nate en Jim zitten in het vliegtuig. Onder hen duikt het strookje zand van Palm Beach op. Nate zet de landing in. Volle concentratie. Het vliegtuig vliegt lager en lager. Zand stuift op. De palmbomen komen dichterbij. Remmen, voorzichtig, anders klappt het toestel voorover. Nog een paar meter... en dan staat de Piper stil.

Ze juichen, maar daarna wordt het stil. Ze luisteren en turen naar de jungle. Niets verdachts te horen en te zien. Geen voetstappen. Geen geritsel. Alleen adem en riviergeluid. Het is gelukt! Nate vliegt terug naar de MAF-basis om ook de andere vrienden en hun bagage te halen. Dan slaan zij hun kamp op op Palm Beach.

Dagen gaan voorbij. Ze roepen "Poinani!" in de jungle. 'We willen jullie ontmoeten!' En dan, eindelijk, knakken er takken. Aan de overkant van de rivier verschijnen twee vrouwen: Gimari en Mintaka. Even later komt Nankiwi ook. De sfeer is goed. Ze leren elkaars namen, doen spelletjes, lachen samen.

Nankiwi inspecteert zelfs het vliegtuig. Nate kan hem nog net tegenhouden om op de motorkap te klimmen, maar als hij zich even omdraait, heeft Nanki-

wi plaats genomen op de pilootenstoel. Hij pakt de stuurknuppel vast en maakt een geluid als van een vliegtuig. Nate twijfelt... en kiest. Hij neemt Nankiwi mee de lucht in. Samen vliegen ze over het Waorani-dorp. Nankiwi zwaait naar beneden, uitzinnig van vreugde. De Waorani op de grond zwaaien terug, verward over hun krijger in de gele vogel, maar vol vertrouwen als ze hem zien lachen.

Op Palm Beach lijkt vandaag een wonder te zijn gebeurd: vijandschap maakt even plaats voor vriendschap.

FATALE LEUGEN

De avond valt. Ondanks de uitnodiging van de vijf vrienden om op het strand te blijven slapen, gaat Gimari terug het oerwoud in. Nankiwi volgt haar. Onderweg wordt hij ziek van spanning. In de Waorani-cultuur mag hij niet met een ongetrouwde vrouw alleen zijn, dat is een wet op leven en dood. Hoe gaat hij dit ooit aan hun stam uitleggen?

Niet veel later bevindt Nankiwi zich in de hut, omringd door krijgers en speren. Zij eisen een verklaring. Het zweet breekt hem uit. Hij moet iets verzinnen, anders is hij er geweest. Uiteindelijk redt hij zichzelf uiteindelijk met woorden die niet waar zijn. Hij vertelt dat de witte mannen hen hebben aangevallen en hen wilden doden. Dat ze geweren hadden en op hen wilden schieten. Dat ze moesten vluchten om hun leven te redden. En dat ze bij de vlucht elkaar kwijtraakten waardoor hij en Gimari samen overbleven. Hun decennialange wantrouwen laait opnieuw op. "Pak je speren," gromt de hoofdkrijger. "We gaan."

RADIOSTILTE

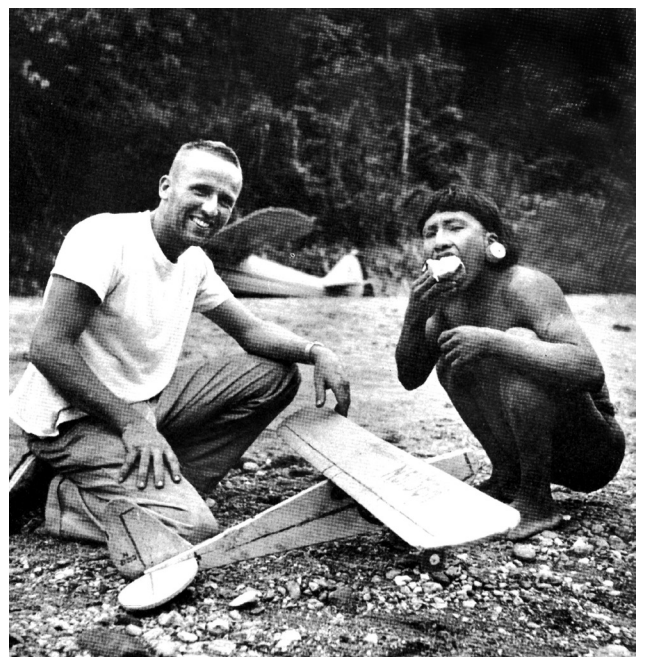
De volgende ochtend ziet Nate vanuit de lucht tien Waorani-krijgers richting Palm Beach lopen. Hij straalt, eindelijk komen ze weer! Ze kunnen hun vreugde niet op. Eindelijk, dit is de dag! Hij roept Marjorie via de radio op: "Ze komen. Dit is fantastisch! We gaan hen eindelijk ontmoeten. Ga bidden. Dit is de dag!" Nate belooft om half vijf een bericht te doen om over de ontmoeting te vertellen.

Hij landt weer op Palm Beach waar de vijf vrienden samen op de Waorani wachtten. Ze wachtten. Ze hopen. Ze vertrouwen.

Half vijf. Radiostilte.

Kwart voor vijf. Radiostilte.

Vijf uur. Radiostilte.

EPILOOG: VERGEVING EN VERGELDING

Liefde overwint angst. Rachel veegt een traan van haar wang. Met trillende handen leest zij Nate's brief waarin hij haar uitlegt waarom ze niets over Operatie Waorani mocht weten. Haar kleine, grote broertje wilde haar beschermen. De tranen rollen over haar gezicht. Wat was hij toch een eigenwijze kerel. En nu is hij er niet meer...

Dit mag niet het einde zijn! Rachel besluit door te gaan, voor de Waorani, voor Nate.

Jaren later komt er beweging in iets wat onmogelijk leek. Dayuma, een Waorani-vrouw die ooit uit de stam was gevlucht, vormt de brug. Zij leert Rachel de taal.

Twee jaar verstrijken... en dan verschijnen er Waorani-vrouwen vanuit de diepe jungle om Dayuma te zoeken. Een deur gaat op een kier. Dayuma keert terug naar haar stam en introduceert Rachel. Met argwaan mag ook Rachel onder de Waorani gaan wonen.

De vrouwen leren de stam een nieuw woord. Een woord dat niet bestaat in de taal van de Waorani: vergeving. Langzaam, heel langzaam maakt wantrouwen plaats voor vertrouwen.

Dit is het einde van Nate's verhaal. Maar niet het einde van Gods verhaal. Dertig jaar geleden kreeg Rachel haar droom. Een mooie droom, maar ook een vol gevaren. Of die ooit uit zou komen? Dat wist ze toen niet.

Maar haar droom komt uit. De eerste Waorani laat zich dopen, de tweede en de derde. Een groot deel van de stam komt tot geloof, omdat ze ontdekken wat vergeving is. De prijs die Nate en zij daarvoor betaalden, was ongekend hoog. Maar ze durfden de droom te volgen, omdat ze geloofden dat liefde sterker is dan de dood. Omdat liefde angst overwint.

Luister naar dit verhaal en andere verhalen op Spotify (Zoek op MAF) of op maf.nl/kerstverhaal.

"Door de geluidseffecten, muziek en prachtige stemmen voelt het alsof je zelf aanwezig bent bij de avonturen".

